

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

خطبه‌ی عید مبعث و ولادت حضرت نرجس خاتون (س) ۲۵ اردیبهشت ۹۴

بار خدایا به حق عرش و آنکه بر اوست؛ به حق وحی و آنکه نازلش فرمود؛ به حق پیامبر و آنکه پیامبری‌اش داد؛ به حق خانه‌ی کعبه و آنکه آن را ساخت. ای شنوای هر آواز و ای آفریننده‌ی حیات پس از ممات، رحمت فرست بر خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) و گواه باش که او بنده و رسول توست و نیست معبود حقی جز تو، ای خدای کریم درود فرست بر ایشان و خاندانش درودی بی‌شمار و بی‌پایان و سلام و رحمت الهی بر لحظه‌ی برانگیختنش و رحمت پروردگار آن زمان که امر فرمود: ای پیامبر، سینه‌ات را به امری گشودیم که با خود برکت آفرینش را همراه نمود برکتی که خود را این‌گونه معرفی فرمود: ای بندگانم در آنچه برایتان فرو فرستادم اندیشه کنید تا جام جانتان نوشنده‌ی غیبی منور گردد غیبی که آشکار کننده‌ی الطاف خلقت است، پس پروردگارتان را صبحگاهان و شامگاهان عبادت کنید تا عمرتان در طلوع‌ها و غروب‌ها به سخن درآید و اعلام کند: مرا اراده‌ی پروردگارم به نقشی زیبا و نامی مطهر آراست تا جانشین قدرتی فرمانده باشم، پس به جانم آموختم تا همواره خاک را بشناسد تا نقش جانش جاودانه باقی بماند. چه زیبا توصیف فرمودند سرور عالمیان حضرت زهرا مرضیه (س) وحی را که در قالب قرآن کریم بر سینه‌ی مبارک پیامبر خاتم نازل شد تا بندگان به غیبی آگاه شوند که معرف لطف پروردگار بر انتخاب نام بزرگ خلیفه بر آنان بود. سزاوار است به شکر چنین نعمتی پیشانی بر خاک گذارد تا اسیر نفس نگشت و قدر آیات قرآن کریم را بدانیم چون آیات قرآن کریم گویای احساس‌هایی است که در زمان‌های مختلف به عرصه‌ی زمان می‌آید؛ زیباترین این احساس‌ها ندایی است که انسان را به آغوش گرم با نعمت‌هایی بی‌شمار فرا می‌خواند، پس همواره در آن بستر بیارامید تا از نعمتش جدا نشوید، ولی افسوس که این‌گونه نشد، امت مسلمان با قرآن بیگانه شد در نتیجه نه تنها راهی که نشانی‌اش او را در آیات کریمه به آغوش گرم پروردگار کریم می‌رساند را گم کرد بلکه عزت و مقام عطایی خداوند را به بهایی ارزان فروخت درحالی‌که پروردگار مهربان نعمت رشد و تعالی و سعادت را

توسط وجود مبارک رحمت للعالمین خاتم النبیین حضرت محمد (ص) که خیر کثیر بود به بندگان ارزانی داشت. خیر کثیری که محدودیتی ندارد و پروردگار عالم جان مطهر پیامبر را خیر کثیر نام برد که آورنده‌ی قرآن کریم است و در خانه‌ی پیامبر هرگز بسته نبود؛ تمام درها بسته می‌شد جز در مسجد که خانه‌ی رسول خدا بود و با مؤمنان رؤوف و مهربان و با کافران سخت و کوبنده بود.

اینک بهره می‌گیریم از سخنان شیوا و عالمانه‌ی امیر مؤمنان علی (ع) که فرمودند: خداوند متعال حضرت محمد (ص) را زمانی به پیغمبری مبعوث کرد که پایان رسیدن دنیا نزدیک به نظر می‌رسید و از آخرت نشانه‌ها مشاهده می‌شد و محیط نورانی جهان تاریک گردیده و افراد ناصالح زمام امور دنیا را به دست گرفته بودند. در چنان موقع خداوند رسول خود را برای ابلاغ احکامش مبعوث کرد و با انتخاب او بر امتش کرامت عطا نمود و بعثت رسول الله (ص) بهاری شد برای مردم دنیا و سبب سرفرازی یاران و شرافت انصار گردید.

ای مردم بدانید که دین اسلام دینی است که خداوند با ذات خود آن را انتخاب کرد و با نظر توجه، آن را پرورش داد و شخصی را برای ابلاغ این دین انتخاب نمود که بهترین خلق بود و پایه‌های دین را با محبت او استوار کرد و درخت اسلام خشک نمی‌شود و مدتش کوتاه نمی‌گردد و احکام اسلام همیشه تازه می‌باشد و نه چراغ اسلام خاموشی پذیر است و نه شیرینی آن تلخ می‌شود و پایه‌های اسلام از طرف حق مستحکم شده و چشمه‌ای است که پیوسته آب دارد و چراغ‌های اسلام همواره نورانی است و خداوند بهترین خشنودی خود را در این قرار داده که از این دین اطاعت نمائید و شما ای مؤمنان این دین را محترم و از آن اطاعت کنید و حق این دین را ادا نمائید و احکام دین را راکد نگذارید.

در این شب بزرگ ضمن عرض تبریک و تهنیت خدمت وارث وحی و بعثت، قرآن ناطق، فرزند پیامبر، خاتم امامت و ولایت امام عصر و زمان اباصالح المهدی (عج) از فرمایشات گهربار ایشان مدد می‌گیریم که فرمودند: اکنون آخرین جمعه‌ی ماه رجب است. جمعه‌ای که عالم، در نجوای عاشقانه، صورت اطاعت بر آستان کبریایی

پروردگارش نهاده تا شکرگزار نعمتی باشد که اسرار کتاب مبین را از درگاه پر شکوه ملکوت، بر سینه‌ی پیامبرش نازل فرمود.

چه مبارک سحری بود آن دقایق که ضربان حیات، در جان مبارک آخرین رسول الهی بانگ جاوید جاء الحق را نواخت و آنگاه باطل، بر روی درافتاد و عجز و ناتوانی‌اش را اعلام کرد؛ آسمان به نم‌نم اشکی متبرک شد و زمین به ناله‌ای اعلام آمادگی کرد؛ ستارگان در درخشش‌شان بر یکدیگر پیشی گرفتند و ماه، نور لرزانش را بر شکاف غار متمرکز کرد تا از نعمت پروردگارش بی‌نصیب نماند؛ آنگاه آسمان شکافت و از وسط دو نیم شد؛ فرشته‌ی وحی، دو بال خود را بر کناره‌ی آن نهاد و نام جاوید آخرین پیامبر الهی را خواند: ای محمد، به آسمان بنگر و آنچه را که به جانت القا می‌شود را بخوان و پیامبر خواند؛ همه‌ی آفرینش بر او درود فرستاد و جان جهان، منور به نزول وحی شد. تاریکی سحر به سفیدی صبح بدل شد و خورشید، با اشتیاق از مشرق طلوع کرد. درخشش تاج رسالت، بر سر آخرین مأمور الهی چونان گنجی بود که همه در تماشایش بر یکدیگر سبقت می‌گرفتند و روز آغاز شد؛ چه روز زیبایی! چه جمع‌هی مطهری! هوایش هوای زمین نیست بلکه منور به نزول برکاتی است که از الطاف و احسان خالقش جانش منور است.

پس سلام و درود و صلوات بی‌پایان بر پیامبر رحمت، واسطه‌ی نعمت ابوالقاسم احمد و محمود و محمد (ص) و بر جانشینانش باد؛ بر عزم ملکوتی‌شان که همواره جان مبارکشان را ندای نجات انسان‌های در بند نفس اماره کردند تا جوهره‌ی وجودشان متبلور شود و از ظلمت به نور هدایت شوند.

اینک ای مهمانان کوی عشق، شادی‌مان را از این روز خجسته می‌افزاییم به برکت میلاد مبارک و پر برکت آخرین همسر و مادر امامان، گه‌ری منتخب، مادری با فضیلت برای خاتم امامت، بانوی ارجمند حضرت نرجس خاتون (س) مادر گرامی مولا و سرورمان امام عصر و زمان ابی‌صالح المهدی (عج). همان‌گونه‌ای که همه می‌دانیم بانوانی با افتخار همسری امامان معصوم وارد خاندان نبوت شدند که سعادت بزرگی برایشان بود که دو تن از ایشان این نعمت و رحمت را تبدیل به خشم الهی و لعنت و

نفرین ابدی برای خود کردند؛ جعده همسر امام حسن مجتبی (ع) و ام الفضل همسر امام جواد (ع)، در عوض دو تن از این بانوان حضرت شهربانو همسر گرامی امام حسین (ع) و مادر امام سجاد (ع) که در همراهی امامت سعادت ابدی برای خویش نصیب نمود و حضرت نرجس خاتون همسر گرامی امام حسن عسکری (ع) و مادر حضرت مهدی (عج) که با تحمل اسارت و رنج‌های فراوان از دورترین نقطه به دیدار همسرش امام حسن عسکری (ع) شتافت و افتخار مادری آخرین امام نصیبش شد و مورد توجه و عنایت پیامبر و اهل بیتش مخصوصاً سرور عالمیان حضرت زهرا (س) واقع شد.

ما ضمن عرض تبریک و تهنیت خدمت مولا و سرورمان امام عصر (عج) به مناسبت میلاد مبارک مادر گرامی‌شان قسمتی از ابراز محبتشان به مادر بزرگوارشان را بیان می‌کنیم که حضرت نرجس خاتون (س) چنین نقل فرمودند: پسر مهدی با دست لطیف‌تر از برگ گلش دستم را در دست گرفت و فرمود: مادر، هر بار که به دیدارتان می‌آیم شعله‌ی عشقی در جانم حیات می‌یابد که زبانی توانمند دارد و قادر است تا به سخن درآید و ابراز دارد که: آغوش مادر بهشتی وصف ناپذیر است.

اینک در این روز مبارک به تمنا به مولا و سرورمان ابراز می‌داریم: عصاره‌ی نبوت، خاتم امامت و قائم آل محمد (ص) می‌خواهیم به پیشگاه عدالت شکوه و شکایت کنیم ولی از چه سخن بگوییم که شما از آن بهتر از ما از آن آگاه نباشید؟ میلیاردها انسان در عصر حاضر ادعای مسلمانی می‌کنند و خودشان را جزء امت جدتان پیامبر عظیم الشان معرفی می‌کنند؛ قرآن می‌خوانند و حفظ می‌کنند درحالی‌که پیامبرشان شیطان و قرآنشان را نفس اماره‌شان نگاشته. هر روز بیشتر از روز قبل از پیامبر و قرآن و امامت دور می‌شوند و در جهالت و نفس خود غوطه‌ورند و با فتنه بر علیه پیامبر و قرآن قیام کرده و خون مظلومان و بی‌گناهان را بر زمین می‌ریزند و یا با غرق شدن در فساد و کفر و تباهی همه‌ی شئون انسانی را زیر پا می‌گذارند. ای برپا کننده‌ی کرسی عدالت، ای ریشه‌کن کننده‌ی کجروی و نفاق و فتنه، به فریاد امت جدتان برسید و ما منتظران فرجتان را یاری کنید که با امر به معروف و نهی از منکری که

خود به ما آموخته‌اید غرق شدگان زمانه را نجات دهیم و فرج جان خودمان را هر لحظه از پروردگارمان بخواهیم.

اللهم عجل لوليک الفرج

www.rayatolhoda.com